

Höstterminen är nu här och studenterna har åter gett liv åt campus. Förändringar har skett i universitetsledningen - Hans Adolfsson har tillträtt som prorektor och Joakim Malmström har blivit tillförordnad som förvaltningschef. Faktum är att vi alla är rätt nya på våra poster, jag är efter halvtannat år redan ålderman. Vi har haft våra första möten i den nya ledningen och de lovar gott. Jag ser fram mot ett konstruktivt arbetssätt liknande det som länge präglade arbetet i vår fakultetsledning. Det kan behövas när vi nu tar oss an för universitetets framtid avgörande frågor som utbyggnaden i Albano.

Under sommaren presenterade Hans Adolfsson sin utredning om den framtida organisationen av den miljökemiska/miljövetenskapliga verksamheten inom fakulteten. Han presenterar två alternativ, där det ena i huvudsak innebär en sammanslagning av analytisk kemi och MMK medan det andra innebär att en miljövetenskaplig storinstitution skapas där ITM ingår. Det kommande året får utvisa vilket huvudspår vi väljer.

Oavsett hur vi organiserar miljö kemi/miljövetenskap måste en samordning ske så att starkast möjliga utbildning skapas inom området. En sådan diskussion passar väl in i de diskussioner vi startat om fakultetens utbildningar. Hittills har de rört sig runt två frågor. Den ena är om vi ska fortsätta ge basåret och den andra hur mycket orienteringskurser vi ska ge. Jag anser att orienteringskurser är en viktig del av vår verksamhet, men de måste hålla en hög akademisk nivå och andelen sådana kurser får inte vara för stor. Basåret är landets största naturvetenskapliga högskoleutbildning men är egentligen en utbildning på gymnasienivå. Det ger förutsättningar för studenter att komplettera så att de får en naturvetenskaplig kompetens, vilket är bra – men är det vår sak att stå för denna möjlighet? Utbildningsdepartementet aviserar nu utvidgade möjligheter att komplettera gymnasiebehörigheten inom Komvux, kanske ska man överlåta detta till dem? Av de mer än hundra studenter som varje år läser basåret hos oss rekryterar vi ca 20, i stor utsträckning utbildar vi för KI (som inte har ett basår) och för andra. Jag ser fram mot att vi så småningom också får prioriteringsdiskussioner som mer i stort ställer frågan vilka utbildningar vi ska ha. Det kommer att bli en svårare diskussion.

Högskoleverkets/UKÄs alla utvärderingar av fakultetens utbildningar har nu presenterats och resultatet är sammantaget gott, vi står oss väl i riket. Men en del problem har UKÄ identifierat och dessa måste åtgärdas.

Vetenskapsrådet har presenterat flera nya program på senare tid. Dels det av regeringen initierade för rekrytering av internationellt framstående forskare, där nya medel tillfördes. Dels två selektiva, generösa program för vad man kan kalla rådsforskare respektive rådsprofessorer. I sig är programmen bra. Men risken är stor att de åderlåter beredningsgrupperna på medel så att basen för vårt externa finansieringssystem, projektanslagen, hotas - starka ansökningar måste ha rimlig beviljningschans. ERC, KAW och VR ger nu alla ett litet antal forskare mycket pengar. Jag är orolig för att balansen håller på att bli fel. För forskningens framtid är det viktigt med en bredd av hög kvalitet. Det är en förutsättning för den verkliga spetsforskningen. En topp utan bas faller lätt.

Anders